

Mariae Virginis Sacratiss. Miraculorum Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XL. Immanis sicarius, qui eo ebdomadae die, qui Virgini consecratus est, iejunare assueuerat, non potest absq. confeßionis sacramento interimi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](#)

MIRACULUM X.

In manu sicarins, qui eo ab domino die; qui Virgini consecratus est, iejunare assueverat, non potest absq. confessionis sacramento interimi.

Narrare multis solebat doctissimus, & maximus amè pious vir, sua in plurimis ad eò crudelēm licarium repertum fuisse; ut enim nihil potius esset, quam humano sanguinem matutus foedare. Huic insidij inimicorum capti obtrucatum est caput. Sed cum prius peccatorum omnium confessio, & intimus dolor praecessisset, Virginis pietate, & clemētia seruata fuit eius anima. Nam, et si disiunctum erat caput, non poterat mori. Interim unus ex inimicis, eius rei timore perculsus sacerdotem accersiust. Non, audebat propius ad eum accedere facerdos; nisi prius corpori caput coniunctam fuisse. Eo coniuncto, sanctissime confessionis sacramenti muneri satisfactum est. Sacerdos per cunctos est ab illo, cur minime interire posset. Libenter ille miraculi ratione, & caussam exposuit. Dicebat enim, cum adolescentis esset, à multis accepisse, neminem unquam absq. sacramento confessionis diem suum obire posse, qui diem virginis dicatur; aut Mercurij diem ad ipsius Dei matris memoriam ieunaret. Addebat præterea, & profitebatur, se sanctum illud institutum iejunandi illucusq. unquam frisse intermissum. Illud est quicquid boni in toto uitio cuius ab eo actū fuerat. Absoluens ergo à sacerdote, Deo anima, ut credere piū est, reddidit.

V MI-